

hebben bestaan (in D-18.1 is eveneens een capaciteitsdrempel van 50 ton per dag opgenomen). De Afdeling kiest dus een andere weg, zonder die goed te motiveren. Zo'n motivering zou geweest kunnen zijn dat de vergewisplicht voortvloeit uit de rechtstreekse toepassing van de m.e.r.-richtlijn. Nu die motivering niet wordt gegeven, wordt ten onrechte ten minste de suggestie gewekt dat de drempelwaarden in onderdeel C van de bijlage bij het Besluit m.e.r. niet zonder meer absoluut zijn.

13. De consequentie van de door de Afdeling gekozen benaderingswijze is dat er niet automatisch een plan-m.e.r.-plicht voor het bestemmingsplan 'Eska Power' geldt (zoals dat wel het geval was geweest indien D-18.1 zou zijn 'toegepast'), maar dat had moeten worden onderzocht of er vanwege de mogelijk optredende aanzienlijke milieugevolgen toch een (plan-)MER had moeten worden gemaakt. De gemeenteraad heeft in dat verband gesteld dat die aanzienlijke milieugevolgen niet zijn te verwachten. Daarbij is verwezen naar de project-m.e.r.-beoordeling die heeft plaatsgevonden voor de omgevingsvergunning zoals die voor de rejectvergassingsinstallatie is verleend. Uit die beoordeling volgt dat er voor de voorziene ontwikkeling geen alternatieven zijn en dat ten gevolge van de ontwikkeling geen significante negatieve effecten op de omgeving te verwachten zijn. De Afdeling gaat in het betoog van de gemeenteraad mee. Daarbij wordt nog overwogen dat appellanten geen feiten of omstandigheden hebben aangevoerd die twijfel oproepen over het standpunt van de raad dat het op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn is uitgesloten dat de met het bestemmingsplan mogelijk gemaakte nieuwe ontwikkeling belangrijke nadelige milieugevolgen kan hebben. De eindconclusie is dat er voor het bestemmingsplan geen plan-m.e.r.-verplichting bestond.

M.A.A. Soppe

M en R 2014/46

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 29 januari 2014, nr. 201206964/1/R4
m.nt. M.A.A. Soppe

(art. 7.2, eerste lid, Wet milieubeheer; onderdelen C-18.4 en D-18.7 Besluit milieueffectrapportage; bijlage III m.e.r.-richtlijn; milieucategorie 3.2 en 4.2 VNG-brochure)

Kluwer Omgevingsrecht 2014/21585
ECLI:NL:RVS:2014:170

Opnemen maximale capaciteit vergassingsinstallatie in planregels is toegestaan; drempel C-18.4 Besluit m.e.r. niet overschreden; geen activiteit als bedoeld in D-18.7; vergewisplicht of er vanwege selectiecriteria bijlage III m.e.r.-richtlijn toch een verplichting tot het opstellen van een MER bestaat; aansluiten bij project-m.e.r.-beoordeling; wat betreft de milieueffecten van de ver-

gassingsinstallatie mag aansluiting worden gezocht bij kleinschalige afvalverbrandingsinstallatie die valt onder milieucategorie 3.2 VNG-brochure. Nu geen zelfstandige afvalscheidingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt, maar alleen een ondersteunende afvalscheidingsinstallatie is categorie 4.2 VNG-brochure niet van toepassing

Voor zover wordt betoogd dat de maximumcapaciteit van de vergassingsinstallatie rechtsonzeker is en niet handhaafbaar is, overweegt de Afdeling dat in artikel 1, lid 1.56 van de planregels is vastgelegd dat de capaciteit van de vergassingsinstallatie 84 ton per dag mag bedragen. In het aangevoerde wordt geen aanleiding gevonden voor het oordeel dat deze planregel rechtsonzeker is, nu de zinsnede –per dag– naar het oordeel van de Afdeling redelijkerwijs moet worden opgevat als –per etmaal–, zodat het gaat om de maximale capaciteit per 24 uur. Gelet op de definitie van een vergassingsinstallatie in artikel 1, lid 1.56, van de planregels kan in het plangebied enkel een vergassingsinstallatie met een maximale capaciteit van 84 ton per dag worden opgericht. Nu categorie 18.4 van onderdeel C van het Besluit m.e.r. betrekking heeft op het mogelijk maken van installaties voor de verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een capaciteit van meer dan 100 ton per dag en de in het plan toegestane capaciteit minder bedraagt dan 100 ton per dag, bestond in zoverre voor dit plan geen plicht tot het opstellen van een milieueffectrapport.

Voor zover wordt aangevoerd dat voor het plan een milieueffectrapport had moeten worden opgesteld omdat het plan voorziet in een activiteit als bedoeld in categorie 20.2 van onderdeel C, overweegt de Afdeling dat het bestemmingsplan niet voorziet in oprichting, wijziging of uitbreiding van een industriële installatie bestemd voor het vervaardigen van papier of karton. De omstandigheid dat de vergassingsinstallatie en de kartonfabriek in het kader van het verlenen van een omgevingsvergunning mogelijk kunnen worden aangemerkt als een inrichting doet daaraan niet af, nu in dit bestemmingsplan uitsluitend een rejectvergassingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt en niet tevens is voorzien in de wijziging van de bestemming van de karton- of papierfabriek. Gelet hierop was de raad in zoverre niet gehouden een plan-MER op te stellen.

Aangezien het plan, nu daarin de oprichting van een rejectvergassingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt niet voorziet in de wijziging of uitbreiding van een installatie voor de verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen, valt de activiteit die in het plan wordt mogelijk gemaakt niet onder categorie 18.7 van onderdeel D van het Besluit m.e.r. Ook in zoverre bestond voor de raad derhalve geen verplichting te beoordelen of een MER diende te worden gemaakt.

Nu bedoelde drempels indicatieve waarden zijn moet de raad zich ervan vergewissen of het plan ook beneden de drempel geen aanzienlijke milieugevolgen kan hebben en dit motiveren. De raad verwijst hiervoor naar de project-m.e.r.-beoordeling die heeft plaatsgevonden in het kader van de omgevingsvergunning. Uit die beoordeling volgt dat voor de in het plan

voorzien ontwikkeling geen alternatieven zijn en dat ten gevolge van de ontwikkeling geen significante negatieve effecten op de omgeving te verwachten zijn.

Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen en anderen hebben geen feiten of omstandigheden aangevoerd die twijfel oproepen over het standpunt van de raad dat het op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling is uitgesloten dat de met het plan mogelijk gemaakte nieuwe ontwikkeling belangrijke nadelige gevolgen kan hebben voor het milieu. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat nadelige gevolgen voor het milieu zijn uitgesloten.

In het deskundigenbericht wordt geconcludeerd dat wat betreft de milieueffecten van de rejectvergassingsinstallatie die in dit plan wordt mogelijk gemaakt, aansluiting gezocht kan worden bij een kleinschalige afvalverbrandingsinstallatie die valt onder milieucategorie 3.2 uit de VNG-brochure. Volgens het deskundigenbericht is de in het plan voorziene installatie niet aan te merken als een afvalscheidingsinstallatie uit categorie 4.2 van de VNG-brochure omdat de afvalscheidingsactiviteit ondergeschikt is aan de vergassingsinstallatie. In hetgeen appellanten hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding om aan de uitkomsten uit het deskundigenbericht te twijfelen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat uit artikel 1.56, van de planregels volgt dat onder een vergassingsinstallatie tevens moet worden verstaan, bij een vergassingsinstallatie behorende ondersteunende installatie ten behoeve van het bedrijfsproces (zoals voorbereiding middels een scheidingsinstallatie). Nu geen zelfstandige afvalscheidingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt, heeft de raad deze installatie in redelijkheid kunnen beschouwen als onderdeel van de vergassingsinstallatie.

Ingevolge artikel 1.56 van de planregels, wordt een rejectvergassingsinstallatie met een capaciteit van 84 ton per dag mogelijk gemaakt, waarbij rejects ingevolge artikel 1.53 van de planregels de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen van industrieel afval, oftewel de mechanisch afgescheiden stoffen afkomstig van de verpulping van papier- en kartonafval zijn. Gelet op deze beperkingen stelt de Afdeling vast dat de in het plan toegestane installatie is geënt op de rejectvergassingsinstallatie waar Eska een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht voor heeft aangevraagd. De in het plan toegestane installatie is dan ook zodanig specifiek dat de raad bij de beoordeling van de milieugevolgen daarvan in redelijkheid heeft kunnen aansluiten bij de rejectvergassingsinstallatie waarvoor een omgevingsvergunning is verleend. De Afdeling neemt daarbij voorts in aanmerking dat de in het plan voorziene installatie alleen mag worden opgericht indien aan de milieuregeling en de daarin gestelde technische eisen wordt voldaan. Het voorgaande in aanmerking nemende, ziet de Afdeling in hetgeen is aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat in de aan het plan ten grondslag gelegde onderzoeken naar de

gevolgen van het plan voor de omgeving is uitgegaan van een scenario dat niet representatief is voor de maximale planologische mogelijkheden die het plan biedt.

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellant sub 1], wonend te Hoogezand, gemeente Hoogezand-Sappemeer, en anderen, handelend onder de naam Burgerinitiatief TEGENGAS (hierna: Burgerinitiatief tegengas)

(...)

en

de raad van de gemeente Hoogezand-Sappemeer

Procesverloop

Bij besluit van 2 juli 2012 heeft de raad het bestemmingsplan 'Eska Power' vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 3], [appellant sub 4] en anderen, [appellanten sub 5] en [appellant sub 6] en anderen beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 3], [appellant sub 4] en anderen, [appellant sub 6] en anderen en de raad hebben nadere stukken ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld heeft Eska Graphic Board B.V. (hierna: Eska) een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Bij besluit van 10 december 2012 heeft de raad met toepassing van artikel 6:18 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), zoals dit luidde ten tijde van belang, het bestemmingsplan 'Eska Power' gewijzigd vastgesteld.

(...)

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 6:18, eerste lid, van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, brengt het aanhangig zijn van bezwaar of beroep tegen een besluit geen verandering in een los van het bezwaar of beroep reeds bestaande bevoegdheid tot intrekking of wijziging van dat besluit. Ingevolge artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, wordt, indien een bestuursorgaan een besluit heeft genomen als bedoeld in voornoemd artikel 6:18, het bezwaar of beroep geacht mede gericht te zijn tegen het nieuwe besluit, tenzij dat besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

2. De Afdeling merkt het besluit van de raad van 10 december 2012 aan als een besluit als bedoeld in voornoemd artikel 6:18 van de Awb, nu dit besluit beoogt te voorzien in het herstellen van gebreken in het besluit van 2 juli 2012 en nu de besluiten voorts voorzien in dezelfde planologische ontwikkeling. Verder is het besluit van 10 december 2012

op de wettelijk voorgeschreven wijze bekendgemaakt en is er mededeling gedaan van dit besluit aan degenen die zienswijzen hebben ingediend tegen het besluit van 2 juli 2012.

Gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, dient het beroep van Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 3], [appellant sub 4] en anderen, [appellanten sub 5] en [appellant sub 6] en anderen worden geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 10 december 2012.

Het besluit van 10 december 2012

3. Het plan voorziet in de mogelijkheid tot oprichting van een resectvergassingsinstallatie ten behoeve van een bestaande kartonfabriek die geëxploiteerd wordt door Eska op het bedrijventerrein Martenshoek. Het plangebied is gelegen in de kern Hoogezand.

4. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Crisis- en Herstelwet

5. Ingevolge artikel 1.1, eerste lid, onder a, gelezen in samenhang met bijlage I, onderdeel 1, onder 1.5, van de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) is afdeling 2 van hoofdstuk 1 van de Chw van toepassing op besluiten die vereist zijn voor de ontwikkeling en verwezenlijking van overige ruimtelijke en infrastructurele projecten ten behoeve van het transport of het leveren van duurzame energie.

5.1. In de plandoelstelling staat dat de in het plan voorziene resectvergassingsinstallatie ertoe dient om het bedrijfsproces van Eska energieneutraler te maken. Eska heeft uiteengezet dat de resects die vrijkomen bij de productie van papier en karton in de installatie zullen worden vergast. Daarbij komt synthesegas vrij, dat vervolgens wordt verbrand. De warmte die hierbij vrijkomt wordt in de vorm van thermische energie ingezet in het productieproces van de bestaande kartonfabriek van Eska. Deze thermische energie wordt aldus duurzaam hergebruikt en geleverd ten behoeve van het productieproces van Eska.

Gelet hierop is de vaststelling van het plan een besluit dat vereist is voor de ontwikkeling van een ruimtelijk project ten behoeve van het leveren van duurzame energie en is derhalve afdeling 2 van hoofdstuk 1 van de Chw van toepassing op het plan.

5.2. Ingevolge artikel 1.9 van de Chw, zoals dit luidde ten tijde van belang, dat onderdeel uitmaakt van afdeling 2 van hoofdstuk 1 van de Chw, dient de bestuursrechter

een besluit niet te vernietigen op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dat beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

Ontvankelijkheid

6. Eska betwist de ontvankelijkheid van het beroep van de appellanten. Zij stelt hiertoe dat voor zover het natuurlijke personen betreft, zij op een zodanige afstand van het plangebied wonen, dat zij niet kunnen worden aangemerkt als belanghebbenden. Geen van deze appellanten heeft volgens haar zicht op het plangebied en geen van hen is volgens haar woonachtig binnen 50 m van het plangebied.

Voorts is Burgerinitiatief tegengas volgens Eska geen rechtspersoon in de zin van artikel 1:2, derde lid, van de Awb en is het Burgerinitiatief exclusief ten behoeve van deze procedure opgericht. Daarom wordt het Burgerinitiatief volgens Eska niet in haar belang geraakt.

Eska betwist tevens de ontvankelijkheid van het beroep van Stichting Steelande Wonen, nu het voeren van procedures niet is verankerd in de statuten van deze stichting. Daarnaast heeft de stichting volgens Eska geen concreet en actueel belang.

6.1. [appellant sub 1] en anderen hebben een gezamenlijk beroepschrift ingediend, handelend onder de naam Burgerinitiatief tegengas. Burgerinitiatief tegengas heeft geen rechtspersoonlijkheid, de ondertekenaars treden tezamen op onder een gemeenschappelijke naam. Voor de ondertekenaars zal individueel worden bekeken of zij als belanghebbenden zijn aan te merken.

6.2. Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

6.3. De ondertekenaars van het beroepschrift dat is ingediend namens Burgerinitiatief tegengas zijn, met uitzondering van [drie personen], woonachtig in Hoogezand op niet meer dan 1 km afstand van het plangebied. Gelet op de ruimtelijke ontwikkeling die wordt mogelijk gemaakt in dit plan en de ruimtelijke uitstraling die daarvan uitgaat, is hun vrees dat zij ruimtelijke gevolgen van het plan kunnen ondervinden, bijvoorbeeld in het kader van verkeershinder of mogelijke milieugevolgen, niet op voorhand van iedere grond ontbloot. Deze appellanten hebben gelet daarop een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken belang en zijn derhalve aan te merken als belanghebbenden als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb.

6.4. [drie personen] wonen op meer dan 2 km afstand van het plangebied. Mede gelet op de aard en omvang van de ruimtelijke ontwikkelingen die in het plangebied mogelijk worden gemaakt is deze afstand naar het oordeel van de Afdeling te groot om een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken belang te kunnen aannemen.

Voorts hebben [drie personen] geen feiten of omstandigheden aangevoerd in verband waarmee zou moeten worden

geoordeeld dat ondanks deze afstand een objectief en persoonlijk belang van hen rechtstreeks door het besluit zou worden geraakt. Een louter subjectief gevoel van betrokkenheid bij een besluit, hoe sterk dat gevoel ook is, is daarvoor niet voldoende.

De conclusie is dat [drie personen] geen belanghebbenden zijn bij het bestreden besluit als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb en dat zij daartegen ingevolge artikel 8.2, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening, zoals deze bepaling luidde ten tijde van belang, geen beroep kunnen instellen. Het beroep van Burgerinitiatief tegengas, voor zover ingediend namens [drie personen] is niet-ontvankelijk. Voor zover hierna wordt gesproken over het beroep van Burgerinitiatief tegengas, worden zij daaronder niet mede begrepen.

7. Ingevolge artikel 1:2, derde lid, van de Awb worden ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

Voor de vraag of een rechtspersoon belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb, is bepalend of de rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken algemeen of collectief belang in het bijzonder behartigt.

7.1. Blijkens artikel 3 van de statuten van Stichting Steelande Wonen, heeft de stichting als doel uitsluitend werkzaam te zijn op het gebied van de volkshuisvesting.

Blijkens artikel 4 van de statuten heeft de stichting als werkgebied de gemeenten Groningen, Hoogezand-Sappemeer, Menterwolde, Slochteren, Veendam, Tynaarlo, Haren, Marum, Bedum, Winsum, Leek, Grootegast en Zuidhorn.

7.2. De stichting heeft ongeveer 100 woningen in eigendom die zijn gelegen in de omgeving van het plangebied. De dichtstbijzijnde woning is gelegen op een afstand van ongeveer 150 m van het plangebied.

7.3. De Afdeling is gezien de hiervoor weergegeven doelstelling en geografische begrenzing van de stichting en de afstand van de woningen die in eigendom zijn van de stichting tot het plangebied, van oordeel dat de stichting door het bestreden besluit rechtstreeks wordt getroffen in een belang dat zij in het bijzonder behartigt. Gelet op het voorgaande kan de stichting als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 van de Awb worden aangemerkt. De stelling van Eska dat het voeren van procedures niet is verankerd in de statuten, doet aan het voorgaande niet af.

Formele bezwaren

8. [appellant sub 6] en anderen voeren aan dat het ontwerpplan ten onrechte niet opnieuw ter inzage is gelegd en dat daarmee ten onrechte geen toepassing is gegeven aan afdeling 3.4 van de Awb.

8.1. De raad stelt dat het ontwerpplan niet opnieuw ter inzage behoefde te worden gelegd, aangezien alle betrok-

kenen op de hoogte waren gesteld van het nieuwe besluit. Voorts heeft Eska aangegeven niet in haar belangen te zijn geschaad door het besluit.

8.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen bij uitspraak van 22 februari 2012, in zaaknr. 201012762/1/T1/R1, dient in beginsel een bestuursorgaan een besluit als bedoeld in artikel 6:18 van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, dat strekt tot wijziging van een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan, voor te bereiden met toepassing van afdeling 3.4 van de Awb indien het oorspronkelijke besluit met toepassing van die afdeling is voorbereid. Hierop zijn naar het oordeel van de Afdeling uitzonderingen mogelijk.

De raad kan na de vaststelling van het plan waarbij de zienswijze van een appellant niet of niet geheel is gehonoreerd, alsnog besluiten dat deze zienswijze dient te leiden tot een aanpassing van het plan, mits deze aanpassingen naar aard en omvang niet zodanig groot zijn dat een wezenlijk ander plan wordt vastgesteld. Verder wordt als uitzondering aangenomen de situatie dat het besluit als bedoeld in artikel 6:18 van de Awb wijzigingen van ondergeschikte aard bevat die de raad zonder dat de tegen het ontwerpplan ingediende zienswijzen daartoe aanleiding gaven, in het plan wil doorvoeren.

8.3. In dit geval wordt met het besluit van 10 december 2012, voor zover daarbij aan de reeds met het eerste besluit mogelijk gemaakte rejectvergasser een maximumcapaciteit van 84 ton wordt verbonden, deels tegemoet gekomen aan de zienswijzen van Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 3], [appellant sub 4] en anderen, [appellanten sub 5] en [appellant sub 6] en anderen, zonder dat daardoor sprake is van een wezenlijk ander plan. De overige wijzigingen kunnen worden aangemerkt als wijzigingen van ondergeschikte aard, nu beide plannen voorzien in de mogelijkheid een rejectvergassingsinstallatie op te richten. De raad behoefde afdeling 3.4 van de Awb derhalve niet toe te passen op de voorbereiding van het besluit van 10 december 2012.

Milieueffectrapportage

9. Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 3], [appellant sub 6] en anderen en [appellant sub 4] en anderen kunnen zich niet vinden in het plan, voor zover dat voorziet in de mogelijkheid een rejectvergassingsinstallatie op te richten. Zij voeren aan dat ten onrechte geen m.e.r.-beoordeling is gemaakt en ten onrechte geen milieueffectrapport voor het plan (hierna: plan-MER) is opgesteld.

Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen voeren aan dat de rejectvergassingsinstallatie in categorie C.18.4 of categorie C.20.2 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage (hierna: Besluit m.e.r.) wordt genoemd. Gelet daarop diende voor dit kaderstellende plan volgens hen ingevolge artikel 7.2, tweede en derde lid van de Wet milieubeheer (hierna: Wm), in samenhang

gelezen met artikel 1 van het Besluit m.e.r. een plan-MER te worden opgesteld.

Een alternatievenonderzoek was volgens hen voor dit plan voorts wenselijk, gelet op de ligging van het plangebied nabij een woonwijk. [appellant sub 3] voert verder aan dat ten onrechte geen plan-MER is opgesteld, omdat het plan toestaat dat de drempelwaarde D, van een capaciteit van 50 ton per dag wordt overschreden. Gelet op het experimentele karakter van de vergassingsinstallatie had de raad volgens hem een plan-MER moeten opstellen. [appellanten sub 5] voeren aan dat ten onrechte geen plan-MER is opgesteld, hetgeen volgens hen gezien de ingrijpendheid van de industriële bedrijvigheid verplicht was. [appellant sub 6] en anderen voeren aan dat ten onrechte geen plan-MER is opgesteld omdat het plan niet voorziet in een beperking van de capaciteit. Voor zover bij het nadere besluit in de definitie van rejectvergasser in de planregels een maximale capaciteit is opgenomen, is dit volgens hen in een te laat stadium aangepast en heeft de raad niet aan zijn onderzoeksplicht voldaan. Daarnaast hoort een maximumcapaciteit volgens [appellant sub 6] en anderen niet thuis in een bestemmingsplan en is een maximumcapaciteit rechtsonzeker omdat niet duidelijk is of dit de capaciteit is die wordt verbruikt als de installatie de hele dag in werking is, of dat het de capaciteit betreft van een beperkt aantal uren dat de installatie in werking is. Burgerinitiatief tegengas voert voorts aan dat een capaciteit van 84 ton niet handhaafbaar is.

9.1. De raad stelt zich op het standpunt dat voor dit plan geen plan-MER behoefde te worden opgesteld omdat de rejectvergasser die wordt mogelijk gemaakt een maximale capaciteit mag verwerken van 84 ton per dag. De inrichting valt volgens hem dan ook niet onder categorie C.18.4 van de bijlage bij het Besluit m.e.r.. De inrichting valt volgens de raad daarnaast niet onder categorie D.18.7 omdat die categorie slechts betrekking heeft op wijziging en uitbreiding, hetgeen hier volgens de raad niet aan de orde is. Daarnaast valt de inrichting volgens de raad niet onder categorie C.20.2 aangezien de rejectvergasser niet ziet op de vervaardiging van papier of karton: De raad stelt voorts dat het plan niet kaderstellend is en dat daarom geen plan-MER behoefde te worden opgesteld.

9.2. Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, onder a, van de Wm in samenhang gezien met artikel 2, eerste lid, van het Besluit m.e.r. worden als activiteiten bij de voorbereiding waarvan een milieueffectrapport moet worden gemaakt, aangewezen de activiteiten die behoren tot een categorie die in onderdeel C van de bijlage is omschreven.

Ingevolge het vijfde lid geldt voor zover in de bijlage, onderdeel D, bij een categorie van activiteiten categorieën van gevallen zijn aangegeven, de verplichting tot het toepassen van de artikelen 7.16 tot en met 7.19 van de Wet milieubeheer:

- a. in zodanige gevallen en
- b. in overige gevallen waarin op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling niet kan worden uitgesloten dat de

activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben.

9.3. In onderdeel C van het Besluit m.e.r., wordt in categorie 18.4, voor zover thans van belang, bepaald dat een MER dient te worden gemaakt in het kader van het bestemmingsplan dat voorziet in de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie bestemd voor de verbranding of de chemische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een capaciteit van meer dan 100 ton per dag.

In onderdeel C van het Besluit m.e.r., wordt in categorie 20.2, voor zover thans van belang, bepaald dat een milieueffectrapport dient te worden gemaakt in het kader van het bestemmingsplan dat voorziet in de oprichting, wijziging of uitbreiding van een industriële installatie bestemd voor het vervaardigen van papier of karton, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een productiecapaciteit van meer dan 200 ton per dag.

In onderdeel D van het Besluit m.e.r., wordt in categorie 18.7, voor zover thans van belang, bepaald dat beoordeeld dient te worden of een milieueffectrapport dient te worden gemaakt in het kader van het bestemmingsplan dat voorziet in de wijziging of uitbreiding van een installatie bestemd voor de verbranding of de chemische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen, in de gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een capaciteit van meer dan 50 ton per dag.

9.4. Aan de gronden in het plangebied is, voor zover hier van belang, de bestemming 'Bedrijf' toegekend. Aan een deel van deze gronden is de aanduiding 'specifieke vorm van bedrijf – vergassingsinstallatie' toegekend.

9.5. Ingevolge artikel 3, lid 3.1, aanhef en onder b, van de planregels, zijn de voor 'Bedrijf' aangewezen gronden, bestemd voor de hoofdfunctie bedrijven en is ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van bedrijf – vergassingsinstallatie' ten behoeve van een kartonfabriek een vergassingsinstallatie toegestaan.

Ingevolge artikel 1, lid 1.56, van de planregels, is een vergassingsinstallatie een installatie voor het vergassen van rejets met een capaciteit van 84 ton per dag met ondersteunende installaties (zoals voorbereiding middels een scheidingsinstallatie) ten behoeve van het bedrijfsproces.

Ingevolge artikel 1, lid 1.53, van de planregels zijn rejets de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen van industrieel afval, oftewel de mechanisch afgescheiden stoffen afkomstig van de verpulping van papier- en kartonafval.

9.6. Voor zover wordt aangevoerd dat geen maximumcapaciteit voor de vergassingsinstallatie in het plan had mogen worden opgenomen, overweegt de Afdeling dat geen rechtsregel zich er tegen verzet dergelijke regels, die ruimtelijk relevant kunnen zijn, in het plan op te nemen. Het betoog faalt.

9.7. Voor zover wordt betoogd dat de maximumcapaciteit van de vergassingsinstallatie rechtsonzeker is en niet handhaafbaar is, overweegt de Afdeling dat in artikel 1, lid 1.56 van de planregels is vastgelegd dat de capaciteit van de vergassingsinstallatie 84 ton per dag mag bedragen. In het aangevoerde wordt geen aanleiding gevonden voor het oordeel dat deze planregel rechtsonzeker is, nu de zinsnede –per dag– naar het oordeel van de Afdeling redelijkerwijs moet worden opgevat als –per etmaal–, zodat het gaat om de maximale capaciteit per 24 uur. Het betoog faalt.

9.8. Gelet op de definitie van een vergassingsinstallatie in artikel 1, lid 1.56, van de planregels kan in het plangebied enkel een vergassingsinstallatie met een maximale capaciteit van 84 ton per dag worden opgericht. Nu categorie 18.4 van onderdeel C van het Besluit m.e.r. betrekking heeft op het mogelijk maken van installaties voor de verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een capaciteit van meer dan 100 ton per dag en de in het plan toegestane capaciteit minder bedraagt dan 100 ton per dag, bestond in zoverre voor dit plan geen plicht tot het opstellen van een milieueffectrapport.

9.9. Voor zover wordt aangevoerd dat voor het plan een milieueffectrapport had moeten worden opgesteld omdat het plan voorziet in een activiteit als bedoeld in categorie 20.2 van onderdeel C, overweegt de Afdeling dat het bestemmingsplan niet voorziet in oprichting, wijziging of uitbreiding van een industriële installatie bestemd voor het vervaardigen van papier of karton. De omstandigheid dat de vergassingsinstallatie en de kartonfabriek in het kader van het verlenen van een omgevingsvergunning mogelijk kunnen worden aangemerkt als een inrichting doet daaraan niet af, nu in dit bestemmingsplan uitsluitend een rejectvergassingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt en niet tevens is voorzien in de wijziging van de bestemming van de karton- of papierfabriek. Gelet hierop was de raad in zoverre niet gehouden een plan-MER op te stellen.

9.10. Aangezien het plan, nu daarin de oprichting van een rejectvergassingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt niet voorziet in de wijziging of uitbreiding van een installatie voor de verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen, valt de activiteit die in het plan wordt mogelijk gemaakt niet onder categorie 18.7 van onderdeel D van het Besluit m.e.r. Ook in zoverre bestond voor de raad derhalve geen verplichting te beoordelen of een MER diende te worden gemaakt.

9.11. Nu bedoelde drempels indicatieve waarden zijn moet de raad zich er van vergewissen of het plan ook beneden de drempel geen aanzienlijke milieugevolgen kan hebben en dit motiveren. De raad verwijst hiervoor naar de project-m.e.r.-beoordeling die heeft plaatsgevonden in het kader van de omgevingsvergunning. Uit die beoordeling volgt dat voor de in het plan voorziene ontwikkeling geen alternatieven zijn en dat ten gevolge van de ontwikkeling geen significante negatieve effecten op de omgeving te verwachten zijn.

Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 3], [appellant sub 6] en anderen, [appellant sub

4] en anderen en [appellanten sub 5] hebben geen feiten of omstandigheden aangevoerd die twijfel oproepen over het standpunt van de raad dat het op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling is uitgesloten dat de met het plan mogelijke gemaakte nieuwe ontwikkeling belangrijke nadelige gevolgen kan hebben voor het milieu. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat nadelige gevolgen voor het milieu zijn uitgesloten.

9.12. Gelet op het voorgaande wordt in het aangevoerde geen aanleiding gevonden voor het oordeel dat de raad ten onrechte niet heeft beoordeeld of een plan-MER diende te worden opgesteld, noch dat de raad ten onrechte geen plan-MER heeft opgesteld. De betogen falen.

Milieucategorie / woon- leefklimaat

10. Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 4] en anderen, [appellant sub 3], [appellant sub 6] en anderen en [appellanten sub 5] voeren aan dat de vergassingsinstallatie wordt voorzien op een te korte afstand van hun woningen. Zij vrezen voor een aantasting van het woon- en leefklimaat ter plaatse van hun woningen. Zij stellen hiertoe dat de brochure 'Bedrijven en Milieuzonering van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten' (hierna: VNG-brochure) onjuist is toegepast omdat de rejectvergassingsinstallatie in een hogere milieucategorie valt dan de raad veronderstelt en omdat de omgeving van het plangebied volgens hen ten onrechte is aangemerkt als gemengd gebied als bedoeld in de VNG-brochure. De raad had volgens hen daarom een grotere richtafstand van de installatie tot hun woningen aan moeten houden.

Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 4] en anderen, Burgerinitiatief tegengas en [appellant sub 3] voeren aan dat de raad bij de beoordeling van de milieueffecten van het plan ten onrechte is uitgegaan van de beperkingen die aan de rejectvergassingsinstallatie zijn opgelegd in de daarvoor verleende omgevingsvergunning. Volgens hen maakt het plan meer mogelijk dan hetgeen is vergund en zijn de gevolgen van het meerdere ten onrechte niet onderzocht.

Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen voeren aan dat onvoldoende onderzoek is gedaan naar de effecten van het plan op het woon- en leefklimaat in de omliggende woonwijken. Daartoe hebben Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen een notitie van Grontmij van 14 december 2012 overgelegd, waarin staat dat niet gesteld kan worden dat geen geurhinder te verwachten is ten gevolge van de in het plan mogelijk gemaakte rejectvergassingsinstallatie en dat niet inzichtelijk is gemaakt wat de geurbelasting op de woningen van appellanten zijn. Volgens de notitie kan het plan leiden tot extra vrachtbewegingen in verband met de aanvoer van rejects afkomstig van derden. Dit kan volgens de notitie leiden tot extra geluidhinder en luchtemissie, hetgeen volgens Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen ten onrechte niet is onderzocht.

Stichting Steeland Wonen en [appellant sub 4] en anderen voeren voorts aan dat de raad de rottingsprocessen van de rejets die kunnen gaan plaatsvinden binnen het plangebied, ten onrechte niet bij de beoordeling van de milieugevolgen heeft betrokken.

10.1. De raad stelt dat voor wat betreft de milieugevolgen van de rejectvergassingsinstallatie aangesloten kan worden bij milieucategorie 3.2 uit VNG-brochure. Voorts stelt de raad dat uit onderzoeken blijkt dat geen sprake is van onevenredige geluidhinder, geurhinder of verslechtering van de luchtkwaliteit. Gelet daarop is volgens de raad ter plaatse van de omringende woningen een aanvaardbaar woon- en leefklimaat te waarborgen. De raad stelt voorts dat hij de omgeving van het plangebied heeft aangemerkt als gemengd gebied, als bedoeld in de VNG-brochure, nu de samenstelling van de omgeving erg divers is omdat in de omgeving zowel woningen, winkels, speel- en sportvoorzieningen, kantoren, horeca een begraafplaats als een industrieterrein aanwezig zijn.

De raad stelt verder dat de extra vrachtbewegingen zijn meegenomen in het akoestisch onderzoek en dat de milieugevolgen van rottingsprocessen niet zijn meegenomen omdat dergelijke processen zich volgens de raad slechts zeer incidenteel zullen voordoen.

10.2. In het deskundigenbericht wordt geconcludeerd dat wat betreft de milieueffecten van de rejectvergassingsinstallatie die in dit plan wordt mogelijk gemaakt, aansluiting gezocht kan worden bij een kleinschalige afvalverbrandingsinstallatie die valt onder milieucategorie 3.2 uit de VNG-brochure. Volgens het deskundigenbericht is de in het plan voorziene installatie niet aan te merken als een afvalscheidingsinstallatie uit categorie 4.2 van de VNG-brochure omdat de afvalscheidingsactiviteit ondergeschikt is aan de vergassingsinstallatie. In hetgeen appellanten hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding om aan de uitkomsten uit het deskundigenbericht te twijfelen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat uit artikel 1.56, van de planregels volgt dat onder een vergassingsinstallatie tevens moet worden verstaan, bij een vergassingsinstallatie behorende ondersteunende installatie ten behoeve van het bedrijfsproces (zoals voorbereiding middels een scheidingsinstallatie). Nu geen zelfstandige afvalscheidingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt, heeft de raad deze installatie in redelijkheid kunnen beschouwen als onderdeel van de vergassingsinstallatie.

Voor zover appellanten aanvoeren dat de raad ten onrechte is uitgegaan van de milieugevolgen van de rejectvergassingsinstallatie zoals die door Eska is voorgenomen en waarvoor een omgevingsvergunning is verleend en niet de maximale mogelijkheden van het plan zijn beoordeeld, overweegt de Afdeling het volgende.

Ingevolge artikel 1.56 van de planregels, wordt een rejectvergassingsinstallatie met een capaciteit van 84 ton per dag mogelijk gemaakt, waarbij rejets ingevolge artikel 1.53 van de planregels de biologisch afbreekbare fractie van produk-

ten, afvalstoffen en residuen van industrieel afval, oftewel de mechanisch afgescheiden stoffen afkomstig van de verpulping van papier- en kartonafval zijn.

Gelet op deze beperkingen stelt de Afdeling vast dat de in het plan toegestane installatie is geënt op de rejectvergassingsinstallatie waar Eska een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht voor heeft aangevraagd. De in het plan toegestane installatie is dan ook zodanig specifiek dat de raad bij de beoordeling van de milieugevolgen daarvan in redelijkheid heeft kunnen aansluiten bij de rejectvergassingsinstallatie waarvoor een omgevingsvergunning is verleend. De Afdeling neemt daarbij voorts in aanmerking dat de in het plan voorziene installatie alleen mag worden opgericht indien aan de milieuregelgeving en de daarin gestelde technische eisen wordt voldaan. Het voorgaande in aanmerking nemende, ziet de Afdeling in hetgeen is aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat in de aan het plan ten grondslag gelegde onderzoeken naar de gevolgen van het plan voor de omgeving is uitgegaan van een scenario dat niet representatief is voor de maximale planologische mogelijkheden die het plan biedt.

Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat de raad ten aanzien van de milieugevolgen van de in het plan voorziene rejectvergassingsinstallatie niet in redelijkheid heeft kunnen aansluiten bij milieucategorie 3.2 uit de VNG-brochure.

10.3. Voor een gemengd gebied gelden volgens de VNG-brochure kleinere richtafstanden dan de richtafstanden die gelden voor een rustige woonwijk of een rustig buitengebied.

Het begrip gemengd gebied wordt in de VNG-brochure als volgt omschreven:

“Een gemengd gebied is een gebied met matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen.”

10.4. De omgeving ten noorden, oosten en westen van het plangebied kent verschillende functies. Er zijn diverse woningen gelegen, alsmede detailhandel, dienstverlening, horeca, een begraafplaats, industriële bedrijvigheid en sportvoorzieningen. Gelet daarop heeft de raad deze omgeving terecht aangemerkt als gemengd gebied.

10.5. Ten zuiden van het plangebied is een woonwijk van geringe omvang gelegen, die in het noorden wordt begrensd door een spoorlijn en in het zuiden door de Erasmusweg. Aangezien de wijk een geringe omvang heeft en direct langs de hoofdinfrastructuur is gelegen, alsmede gelet op de omstandigheid dat de wijk in het zuiden grenst aan de

Erasmusweg, langs welke weg diverse functies voorkomen, heeft de raad ook deze wijk terecht aangemerkt als gemengd gebied.

11. Volgens de VNG-brochure bedraagt de richtafstand tussen bedrijven uit milieucategorie 3.2 tot de gevel woningen gelegen in gemengd gebied 50 m ten aanzien van het aspect geur.

11.1. De gevoelige bestemmingen in de omgeving van het plangebied, zoals de woningen van appellanten, zijn gelegen op een afstand van meer dan 50 m van de gronden waarop de rejectvergassingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt. In zoverre wordt dan ook voldaan aan de richtafstanden uit de VNG-brochure.

In het deskundigenbericht is vermeld dat de vergassingsinstallatie een gesloten proces is, waarbij de best beschikbare technieken worden toegepast. De voorbewerking van de papierrejects vindt voorts in pandig plaats. Volgens het deskundigenbericht zijn gelet op de eisen die in de omgevingsvergunning worden gesteld, geen nadelige effecten voor het woon- en leefklimaat te verwachten voor het aspect geur. De vrees van Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen voor rottingsprocessen binnen het plangebied acht de Afdeling niet gerechtvaardigd. De situatie waarnaar Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen ter zitting hebben verwezen betreft een geval waarin na faillissement van een fabriek het bedrijfsproces maanden had stilgelegen en waarbij in die tijd rottingsprocessen zijn ontstaan. De raad heeft zich naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat die situatie niet vergelijkbaar is met de in het plan voorziene ontwikkeling. In het aangevoerde ziet de Afdeling dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat de raad daar ten onrechte geen rekening mee heeft gehouden bij het beoordelen van de milieugevolgen van het plan.

Bij besluit van 4 oktober 2011 heeft het college van gedeputeerde staten van de provincie Groningen naar aanleiding van de aanmeldingsnotitie m.e.r., die Eska heeft opgesteld ten behoeve van de door haar aangevraagde omgevingsvergunning, besloten dat ten behoeve van de omgevingsvergunning geen project MER hoeft te worden opgesteld. Volgens de onderbouwing van dit besluit zal de voorgenomen activiteit geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu hebben, en is het nader afwegen van de milieueffecten door het opstellen van een milieueffectrapport niet noodzakelijk. In de plantoelichting is voorts uiteengezet dat de in het plan voorziene installatie zal worden uitgerust met een uitgebreide rookgasreiniging, waardoor de emissie van stoffen op de luchtkwaliteit verwaarloosbaar klein zal zijn, hetgeen door het deskundigenbericht wordt bevestigd. Gelet daarop en nu aan de richtafstand uit de VNG-brochure wordt voldaan, heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan niet leidt tot onevenredige geurhinder ter plaatse van de woningen van appellanten. In het aangevoerde wordt, het voorgaande in aanmerking genomen, geen aanleiding gevonden voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het stand-

punt heeft kunnen stellen dat de geuremissies ten gevolge van het plan niet zullen leiden tot gezondheidsrisico's.

12. Volgens de VNG-brochure bedraagt ten aanzien van het aspect geluid de richtafstand tussen bedrijven uit milieucategorie 3.2 tot milieugevoelige bestemmingen gelegen in gemengd gebied 50 m.

12.1. De gevoelige bestemmingen in de omgeving van het plangebied, zoals de woningen van appellanten, zijn gelegen op een afstand van meer dan 50 m van de gronden waarop de rejectvergassingsinstallatie wordt mogelijk gemaakt. In zoverre wordt dan ook voldaan aan de richtafstanden uit de VNG-brochure.

12.2. Ter zitting hebben de raad en Eska toegelicht dat de vrachtwagenbewegingen zijn meegenomen in het akoestisch onderzoek van Peutz van 31 januari 2012. Volgens de notitie van NAA van 10 juni 2013, die Eska heeft overgelegd, zijn de vrachtwagenbewegingen meegenomen in het onderzoek van Peutz en worden de vergunningsgrenswaarden bij de realisering van dit plan niet overschreden. Dit wordt bevestigd door het deskundigenbericht, waarin is opgenomen dat deze grenswaarden niet worden overschreden.

Appellanten hebben gelet op het voorgaande niet aanneemelijk gemaakt dat het akoestisch onderzoek waar de raad zich op heeft gebaseerd gebrekkig is. De raad heeft zich daar dan ook op mogen baseren. Nu aan de richtafstand uit de VNG-brochure wordt voldaan en uit het akoestisch onderzoek volgt dat de vergunde geluidgrenswaarden ten gevolge van het plan niet zullen worden overschreden en aan deze waarden kan worden voldaan, heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat ter plaatse van de woningen van appellanten een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gewaarborgd.

13. Voor zover Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen vrezen voor de gevolgen voor het Natura-2000 gebied het Zuidlaardermeergebied en zich beroepen op de normen uit de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998), stelt de Afdeling vast, dat dit gebied zich op meer dan 2,5 km van het plangebied en van de woningen van appellanten bevindt. Het Natura 2000-gebied het Zuidlaardermeergebied is voorts vanuit de woningen van Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen niet zichtbaar. Desgevraagd hebben Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen niet gesteld dan wel anderszins aanneemelijk gemaakt dat de gronden, behorende tot het Natura 2000-gebied het Zuidlaardermeergebied, deel uitmaken van hun directe leefomgeving. De Afdeling is gelet op deze omstandigheden van oordeel dat het Zuidlaardermeergebied geen deel uitmaakt van de directe leefomgeving van Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen. Gelet hierop bestaat geen duidelijke verwevenheid van hun individuele belangen bij het behoud van een goede kwaliteit van hun directe leefomgeving met het algemene belang dat de Nbw 1998 beoogt te beschermen, zodat moet worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Nbw 1998 kennelijk niet strekken tot bescherming van de belangen van Stichting Steelande Wonen en [appellant sub 4] en anderen. Het voorgaande leidt ertoe dat de Afdeling dit be-

toog buiten beschouwing laat, nu artikel 1.9 van de Chw er aan in de weg staat dat het bestreden besluit om die reden wordt vernietigd.

14. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat onvoldoende onderzoek is gedaan naar de gevolgen van het plan voor het woon- en leefklimaat ter plaatse van de omringende woningen. Gelet op het voorgaande heeft de raad voorts toereikend gemotiveerd dat de in het plan voorziene ontwikkeling er niet toe leidt dat ter plaatse van de nabij het plangebied gelegen woningen niet langer een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd. De betogen falen.

Overige bezwaren

15. [appellant sub 3] voert aan dat het plan leidt tot een vermindering van zijn woongenot, nu zijn uitzicht wordt beperkt door de in het plangebied voorziene bebouwing. Hij stelt dat het mogelijk maken van hoge kolossale bouwwerken met een hoogte van 30 m onacceptabel is in een woonomgeving.

15.1. De raad stelt zich op het standpunt dat [appellant sub 3] geen zicht heeft op het plangebied, nu de aanwezige bomensingel het plangebied op natuurlijke wijze afschermt van de omgeving. Voor zover al sprake is van een beperking van uitzicht, acht de raad deze beperking gelet op de afscherming acceptabel.

15.2. De afstand tussen het perceel van [appellant sub 3] en het voorziene bouwvlak bedraagt ongeveer 55 m. Tussen het perceel van [appellant sub 3] en het plangebied zijn een weg en water gelegen. Voorts is ter plaatse aan weerszijden van het water een bomensrij aanwezig. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het zicht op het plangebied beperkt is. Voor zover sprake is van vermindering van uitzicht, heeft de raad zich gelet op het voorgaande naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat deze beperking niet onevenredig nadelig is voor [appellant sub 3]. Het betoog faalt.

16. Voor zover Stichting Steelande Wonen en anderen en [appellant sub 4] en anderen stellen dat in de staat van bedrijfsactiviteiten te veel bedrijven worden toegestaan die geen enkele betrekking hebben op de plannen van Eska, overweegt de Afdeling dat de in het plan toegestane activiteiten binnen een planperiode van tien jaar verwezenlijkt dienen te kunnen worden. Weliswaar heeft Eska op dit moment alleen concrete plannen tot het oprichten van een rejectvergassingsinstallatie, dit betekent echter niet dat de gronden binnen de planperiode niet voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt. In het aangevoerde wordt gelet daarop geen aanleiding gevonden voor het oordeel dat de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat het plan in zoverre niet binnen de planperiode uitvoerbaar is. Het betoog faalt.

[...]

Conclusie

19. De beroepen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Het besluit van 2 juli 2012

20. De beroepen van Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 4] en anderen, [appellant sub 3], [appellant sub 6] en anderen en [appellanten sub 5] zijn tevens gericht tegen het plan dat is vastgesteld bij besluit van 2 juli 2012. Dit plan is in zijn geheel, maar in gewijzigde vorm, opnieuw vastgesteld bij het besluit van 10 december 2012. Nu blijkt het overwogene onder 19. de beroepen tegen het besluit van 10 december 2012, voor zover ontvankelijk, ongegrond worden verklaard, wordt het besluit van 10 december 2012 met de bekendmaking van deze uitspraak onherroepelijk. Hieruit volgt dat het besluit van 2 juli 2012 geen betekenis meer heeft. Onder deze omstandigheden en nu niet is gebleken van enig belang bij een beoordeling van dit deel van het beroep ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 4] en anderen, [appellant sub 3], [appellant sub 6] en anderen en [appellanten sub 5] in zoverre geen procesbelang meer hebben. In verband hiermee dienen de beroepen van Burgerinitiatief tegengas, Stichting Steelande Wonen, [appellant sub 4] en anderen, [appellant sub 3], [appellant sub 6] en anderen en [appellanten sub 5], voor zover gericht tegen het besluit van 2 juli 2012, niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Proceskosten

21. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart de beroepen, voor zover gericht tegen het besluit van 2 juli 2012, en het beroep van [appellant sub 1] en anderen voor zover gericht tegen het besluit van 10 december 2012, voor zover ingediend door [drie personen], niet-ontvankelijk;
- II. verklaart de beroepen tegen het besluit van 10 december 2012, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Noot

Zie de annotatie van M.A.A. Soppe onder *M en R* 2014/45.

M.A.A. Soppe